

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

gem Ecclesie relinquat. is autem qui ita conduxit, quotannis saltem tertiam partem eius rei, quam locationis nomine debet, retineat, quoad sibi de pecunia mutuo data satisfactum sit.

Si verò qui his conditionibus conduxerint, tertiam partem in singulos annos non retinuerint, ne ius sit eis ab Ecclesia, nec à rectore qui succedet, repetendis; sed eorum culpæ adscribatur.

Quòd si rector partem eam acceptam ferre recularit, quam sibi conductor eo impensarum nomine retinuerit, hic qui conduxit, reliquam eius rei partem, quam locationis causa debet, soluere ne cogatur, quoad ille se accessisse legitima probatione fateatur.

Si autem ex pactione locationis conductor licuerit alias prædiorum partes quam ædificia meliores reddere; eidem ius sit, quidquid in illis melioribus reddendis quotannis insumpserit, id certis illis singulis solutionis diebus proximè sequentibus, in singulos annos, quibus locatio firma est, pro rata sibi retinere.

Quòd nisi fecerit, Ecclesia, siue qui illius curationi postea præficietur, illos sumptus conductori restituere nullo iure debeat.

Quibus actionibus longius quam supra præscriptum est, tempus conductori tribuitur, in recuperandis sumptibus quos ipse fecit; ex ijs nullum eidem ius recuperationis competat contra Ecclesiam, eumve qui locatori in eiusdem Ecclesie curationem successerit.

Quæ autem locationes ab aliquo Canonico Collegio de prædijs ijs fiēt, quæ non ad singulorum præbendas, sed ad vniuersum ipsum Collegium pertinent; eaque ita fiēt, vt prædia meliora conductori facere liceat; ijs locationibus ita initis, si pecunia certa pacta sit in illis melioribus reddendis, quidquid sumptus eo nomine faciendum erit, primo ipso locationis anno, & reliquis singulis sequentibus annis conductor ita pro rata retineat, vt confecto ipso locationis tempore, demum sibi omnino satisfactum sit de sumptibus quos ea causa fecerit.

Si autem nulla certæ pecuniæ pactione inita sit, non ab ipso primo locationis

anno, sed ab eo anno postquam sumptus eo nomine facti sunt, initium faciendo, impensas, habita temporis ratione quæ permanebit locatio, pro rata in singulos sequentes annos sibi retineat.

At verò quæ locationes à rectoribus iam ad breue tempus ita inite contractæ sunt, vt prædia meliora fiant, huiusmodi pactionis vi atque ratione, & ædificia facta testæque sunt, & prædia item meliora reddita; in his locationibus ita contractis duo tresve viri vsu periti à Vicario nostro generali deligantur, quorum iudicio ad sex menses contet, quæ res in prædijs Ecclesiarum locatis meliores reddita, quæve restituta sint, & quantum pecuniæ in ijs erogatum sit, quibus rebus melioribus cognitis ac perspectis, tum Vicarius statuatur, quo temporis spatio firma adhuc locatio, is qui sumptus fecerit, eos recuperare possit.

Si verò qui iam conduxerit, in hisce prædijs aliquid melius in posterum reddiderit sumptibus suis; hos sumptus quos fecerit, ea ratione recuperet, quæ à nobis hoc decreto præscribitur; nisi id conuentum sit, vt breuiori tempore soluat, quam à nobis statutum est.

Id autem quòd facilius præstetur, ipsi beneficiorum ecclesiasticorum rectoribus edicimus, vt quæ locationum pactiones de prædijs ecclesiasticis ita contractæ sunt, vt ea meliora reddi quauis ratione liceret; duobus post huius decreti promulgationem mensibus earum exemplum nobis planè exhibeāt; si modò sumptus eo nomine facti recuperati nõ sint; vel illarum pactionum iure est adhuc conductori permissa facultas illa ipsa meliora reddendi.

Vt verò hoc nostrum decretum omnibus notum sit, ac planè perspectum; illud iussu nostro vulgariter redditum, ab omnibus & singulis nostræ vrbs & diocesis parochijs, festo primo die postquam acceperint, publicè in Ecclesia legi, ac populo frequenti recitari volumus & iubeamus.

Decretum. XXXIX.

QVONIAM in nostra, & vrbe & diocesi est quidam canonum rationi alienæ

B nns

Fructus ecclesie post

e Actis obi
eum ad que
Peruigant.

nus admodum ac plane repugnans vsus; ut si forte cuiusvis Ecclesie rector mensis Augusto aut post eodem anno moritur, is qui in eius locum vacanti Ecclesie praeficitur (etiam si qui obiit, ut paucos dies Ecclesie operam suam nauauerit) ne ullam quidem partem habeat censuum, fructuum, aut emolumentorum, quae eo item anno ex illius Ecclesie praedijs percipiuntur.

Quae res iure non introducta, Ecclesijs cum maxime perniciosa sit, ijs praesertim in quibus animarum cura exercetur (quoniam non facile quispiam sacerdos illius Ecclesie curationem suscipit, unde ne victum quidem vsq; ad sequentis anni initium sperare possit) nos propterea sacrorum canonum auctoritatem secuti illud edicimus, ut si post Cal. Augusti Ecclesie rector decesserit, is qui illius Ecclesie fructus ad se pertinere asserit, aere alieno si quae ecclesia habet persoluto, & detractis fructibus, qui ipsius Ecclesie Rectori & ministris ad victum atq; ad reliqua onera praestanda necessaria erunt, quoad alij sequenti anno percipientur, qui ex ijs reliqui fructus erunt, eos solum sibi retineat.

Decretum. XL.

De librorum
impressione
ac venditione.

CVM saepe alias Summorum Pontificum, Gelasij in primis, Nicolai item, & Innocentij Quarti constitutionibus factum sit, ut libri falsi, adulterini, & prauis, veteratoria quadam malorum hominum arte excogitati & conscripti in vulgus ne darentur; huic etiam rei quae maxime perniciosa est, sancte quidem Lateranensi Concilio Leo X. consuluit grauissima edita constitutione, quae est de librorum impressione: quam constitutionem, utpote quae his temporibus in omnem partem valde admodum utilis ac necessaria est, tum Concilio Tridentino, tum Indice librorum Sedis Apostolicae auctoritate edito iustum est vel diligentissime obseruari.

Nos igitur eam ipsam constitutionem, & quod ipsius Concilij Tridentini auctoritate, Indicisq; regula sancitum est, nostro ordinario munere, & Sedis Apostolicae auctoritate exequi cupientes; praesertim cum vsu compertum sit, librariorum plerosq; lucris solum auidos & ap-

petetes libros quosdam imprimere, aut impressioni tradere, ac venales publice habere, quorum lectione homines, in maximos & fidei, & morum, & vitae errores incidunt: has ipsis librarijs, seu librorum impressoribus, ijs item qui librum aliquem, scriptumve cuiusvis generis aliud imprimendum curant, regulas praescribimus, ex eo Lateranensi & Tridentino Concilio, & Indice librorum desumptas; quas a omnibus & singulis ipsis seruari volumus, propositis his poenis, quae ipsdem Concilij, & ipso Indice constituta extrema huius decreti parte expressa continentur.

Ne libarius quispiam, seu librorum impressor, aliusve qui libros vel alia cuiusvis generis scripta imprimenda curat, eos eave typis mandet aut imprimat; nisi liber aut scriptum quod impressioni tradendum est, primo cognitum sit & comprobatum, eidemq; subscriptum a nobis, & ab Inquisitore, aut ab eo cui id cura datum erit.

Cuius libri scriptive cognitio & comprobatio, cum diligenter fiet, tum etiam gratis.

Exemplar autem subscriptionem etiam habeat, quae ipsius auctoris manu ac nomine notata sit.

Libri scriptive quod impressum in luce dabitur, comprobatio imprimatur vel in initio vel in fine libri.

Libro scriptive impresso nomen & cognomen imprimentis appositum sit.

Cum primum autem libri scriptive impressio confecta erit; eius nobis exemplar, aut Inquisitori tradatur, aut ei qui nostra auctoritate eidem subscripserit.

Contra si quis fecerit, excommunicationis poenam subeat; libris praeterea impressis mulctabitur, qui publice comburentur; per annum item ab imprimendi munere amotus erit, tum centum aureos nummos soluet: quam multa locis pijs & religiosis attribuemus.

Bibliopolis autem in libris tum emendis tum vendendis ea omnia edicimus, quae & ipso toto Indice Sedis Apostolicae auctoritate edito, & regulis ipsis sancta & praescripta eis sunt; quae item provinciali nostra Constitutione de hac ipsa re constitimus.

Frou. r. p. 1.
de profess.
fid. & c. p. 2.
s. episcopi.

Quz